

Tribunalul Bucuresti
Sectia a III a civila
Dosar nr. 48779/300/2012
Termen la data de **24.02.2014**

Domnule Presedinte,

Fundația **CENTRUL DE RESURSE JURIDICE**, persoană juridică de drept privat fără scop patrimonial, cu sediul în București, str. Arcului nr.19, Sector 2, reprezentată de Director Executiv, Georgiana Iorgulescu, reprezentată convențional de av. Nicoleta Popescu, în calitate de intimată-reclamantă, în contradictoriu cu apelanta-pârâtă.

Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 2 București, (D.G.A.S.P.C. Sector 2) cu sediul în București, str. Olari nr.11-13, sector 2 București, prin reprezentant legal

în temeiul art. 115 și urm. vechiul cod procedură civilă, formulează prezenta

ÎNTÂMPINARE

Prin care solicită **repingerea apelului** formulat de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 2 București, (D.G.A.S.P.C.Sector 2) ca **nefondat și menținerea sentinței civile nr. 13139 din 03.09.2013 pronunțată de Judecătoria Sector 2 București**, ca fiind temeinică și legală pentru următoarele

Motive:

1.Primul motiv de apel invocat de apelantă referitor la lipsa din statutul reclamantei *“în obiectul de activitate, desfășurarea unor activități de monitorizare în instituții ale statului cu profil în recuperarea și reabilitarea neuropsihică a persoanelor cu dizabilități”* nu poate fi primit din mai multe considerente:

Intimata –reclamantă este o persoană juridică de drept privat fără scop patrimonial, o fundație înființată în baza OG nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații și **nu o societate comercială care să aibă obiect de activitate**. În conformitate cu art. 15 din OG nr.26/2000 fundația ca subiect de drept se constituie *pentru realizarea unui scop de interes general* sau după caz, al unor colectivități.

Domnului Președinte al Tribunalului București

În concluzie, fiecare fundație pentru ca instanța să îi acorde personalitate juridică trebuie să aibă un scop de interes general iar pentru a-și îndeplini acest scop trebuie să aibă obiective stabilite în actul constitutiv și statutul său.

Rugăm apelantă să își însușească noțiunile juridice care reglementează înființarea și funcționarea unei persoane juridice de drept privat- fundație –pentru a înțelege că o fundație nu poate avea obiect de activitate, fiindcă nu este societate comercială.

Așa cum a precizat intimata-reclamantă și în fața instanței de fond unul dintre obiectivele fundației CENTRUL DE RESURSE JURIDICE în domeniul promovării drepturilor omului, constă în *observarea modului în care sunt respectate drepturile persoanelor cu dizabilități mintale instituționalizate în centrele de recuperare și reabilitare neuropsihică, și în spitalele de psihiatrie și combaterea discriminării.*

Intimata a arătat în fața instanței de fond că în perioada 2011-2012 au fost vizitate, de către Fundația CENTRUL DE RESURSE JURIDICE, mai multe centre sociale pentru persoanele cu dizabilități mintale sau spitale de psihiatrie iar în urma acțiunilor de monitorizare au fost redactate rapoarte de monitorizare care au evidențiat respectarea/nerespectarea drepturilor persoanelor cu dizabilități mintale prin expunerea condițiilor în care trăiesc și sunt îngrijite aceste persoane cu nevoi speciale, precum și a modului de administrare a tratamentului medicamentos și a aplicării măsurilor de privare de libertate prin izolare și restricționarea capacității de mișcare, a modului în care sunt respectate drepturilor persoanelor cu dizabilități mintale pentru care s-a luat hotărârea de punere sub interdicție.

Rapoartele de monitorizare realizate de intimata-reclamantă au fost transmise autorităților publice centrale și locale și sunt publicate pe pagina de internet a organizației (<http://www.crj.ro/Publicatii--968>), cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

În mod corect, în baza probatoriului administrat, instanța de fond a reținut că *„Din înscrisurile aflate la fila 147-311, instanța reține că reclamanta este o organizație neguvernamentală cu expertiză recunoscută în materia ocrotirii drepturilor persoanelor cu dizabilități”*. (fila 8 din hotărâre). Ori cele 164 de pagini depuse la dosarul cauzei, prin care intimata-reclamantă a făcut dovada expertizei sale în domeniul monitorizării centrelor sociale pentru persoanele cu dizabilități mintale sau spitalelor de psihiatrie, nu sunt în niciun fel amintite de apelantă care se limitează în a afirma, fără a identifica aceste documente și fără a prezenta vreun argument în susținerea afirmațiilor sale, că *„nici unul dintre aceste documente, oricât de mult am dori [?!] să îl interpretăm în sensul statuat de instanța de fond, nu dovedește „expertiza” reclamantei în monitorizarea situației persoanelor cu dizabilități sau în activitățile de ocrotire ale acestor persoane.”*

2. Temeiurile de drept invocate de reclamanta –intimată în susținerea acțiunii sale au fost precizate în cererea de chemare în judecată, instanța de fond reținând motivat în cuprinsul hotărârii textele de lege aplicabile fie că acestea fac parte din legislația națională sau din pactele și tratatele internaționale semnate de România.

Este nefondată susținerea apelantei- pârâte, ca motiv de apel că nu a avut parte de un proces echitabil, conform art.6 din Convenția Europeană, invocând în mod tendențios că *nu a putut să își formuleze apărările corepunzătoare* fiindcă reclamanta a invocat prin Note scrise un nou temei de drept- dispozițiile art. 33 din Legea nr.221/2010 pentru ratificarea Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală Onu și semnată de România la data de 26.09.2007.

Dispozițiile art. 33 din Legea nr. 221/2010 au fost invocate în pledoaria orală a avocatului reclamantei, și nu pentru prima dată în notele scrise depuse la dosarul cauzei, afirmație care se poate proba lecturând preambulul hotărârii de fond unde sunt menționate susținerile avocatului. Pledoaria orală a fost în contradictoriu cu reprezentantul convențional (avocatul) pârâtei iar acesta a cunoscut în detaliu toate argumentele părții adverse prin urmare principiul egalității armelor a fost în conformitate cu art.6 din Convenția Europeană. Acest text de lege a fost invocat pentru a contraargumenta susținerea greșită invocată de pârâtă cum că monitorizarea (înțeleasă în sens de control) unor instituții publice în care sunt persoane cu dizabilități este atributul exclusiv al instituțiilor statului și că o organizație neguvernamentală nu are dreptul să monitorizeze respectarea drepturilor persoanelor cu dizabilități.

O dovadă în plus că pârâta refuză intenționat și voit să înțeleagă sintagma „vizită de monitorizare” și susține contrar legislației interne și internaționale care este tot drept intern că monitorizarea centrelor sociale unde sunt persoane cu dizabilități este „atributul numai al instituțiilor statului” este și modul în care prezintă motivele de apel.

Articolul 33 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități ratificată prin Legea nr. 221 din 2010, articolul 4 alin. 2 din Legea nr. 109 din 2009 și articolul 47 din Legea nr. 487/2002 modificată, stabilesc obligația statului român de a **permite** vizitarea neanunțată a instituțiilor medicale și sociale private de libertate de către reprezentanții organizațiilor neguvernamentale, independente, și de apărare a drepturilor omului, în scopul **prevenirii** oricăror forme de exploatare, violență și abuz și pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 16. alin.3 a Convenției. („*Pentru a preveni apariția oricăror forme de exploatare, violență și abuz, Statele Părți se vor asigura că toate facilitățile și programele destinate să servească persoanelor cu dizabilități sunt eficient monitorizate de autorități independente*”).

Apelanta susține că instanța de fond a interpretat în mod greșit modul în care aceasta a permis accesul altor 2 organizații neguvernamentale în Centrul „Gheorghe Șerban” afirmând că „*Cele două organizații, recunoscute ca și organizații în domeniul ocrotirii și îngrijirii persoanelor cu dizabilități, au solicitat să li se permită vizitarea centrului și nicidecum „accesul pentru a monitoriza situația asistaților din centru” acest din urmă atribut revenind numai instituțiilor statului, conform dispozițiilor legale în vigoare*”.

Aceste susțineri nu pot fi primite având în vedere că la dosarul cauzei există înregistrări depuse la dosarul cauzei de pârâtă care dovedesc contrariul celor afirmate de apelanta: Entități non-profit au avut acces în acest Centru, printr-o simplă cerere adresată pârâtei-apelante, care se aprobă în aceeași zi în care este depusă. precizăm cu titlu de exemplu: Fundația Bucuria Ajutorului care prin adresa nr.51 din 18.06 2013 (intâmplător în aceeași zi cu un termen al Îedinței de judecată din fond !!!) solicită să i se permită accesul pentru „a vedea condițiile de viață și nevoile persoanelor internate...”. Fără a semna un acord de parteneriat care să cuprindă drepturi și obligații pentru ambele părți, tot la data de 18 iunie 2013 prin adresa nr.45866 DGASPC Sector 2 permite accesul Fundației Bucuria Ajutorului pentru a realiza o vizită de monitorizare?! Precizăm că fundația are ca beneficiari persoane vârstnice aflate în dificultate și cu probleme de sanatate, copiii și tinerii aflați în dificultate,

ale căror familii prezintă un risc ridicat de marginalizare socială; <http://www.bucuria-ajutorului.ro/beneficiari.php>

În baza înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, în mod corect instanța de fond a reținut: *„Pârâta, în cursul lunii iunie 2013, conform înscrisurilor aflate la fila 428-434, a răspuns favorabil cererilor de vizită formulate de către Asociația Hrăniți Copii-Feed the Children și Fundația Bucuria Ajutorului, ambele cereri fiind întemeiate pe dezbaterile din media cu privire la modul în care sunt îngrijite persoanele internate în acest Centru.”* (fila 8 din hotărâre) .

Pentru toate aceste considerente, intimata –reclamantă CENTRUL DE RESURSE JURIDICE solicită **repingerea apelului** formulat de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 2 București. (D.G.A.S.P.C.Sector 2) ca **nefondat** și **menținerea sentinței civile nr. 13139 din 03.09.2013 pronunțată de Judecătoria Sector 2 București**, ca fiind temeinică și legală.

CENTRUL DE RESURSE JURIDICE
Prin av. Nicoleta Popescu